

- Privatiseringer øger den personlige frihed både hvad angår forbrugsvalg og produktion. Dels fordi forbruget er baseret på en selvvalgt efterspørgsel, og dels fordi udbuddet er mere differentieret, i forhold til de standardiserede ydelser det offentlige tilbyder.
- Privatiseringer øger effektiviteten, hvilket er en betingelse for overlevelse i den internationale konkurrence. Privatiseringer vil således gøre dansk økonomi modstandsdygtig over for den konkurrencesituation, som åbningen af Europa- og verdensmarkedet vil medføre.
- Privatiseringer øger spredningen af ejendomsretten, idet alle principielt kan etablere en virksomhed, som det offentlige tidligere havde monopol på at drive. Det svækker koncentrationstendenserne og fremmer decentrale løsninger.
- Privatisering er bedre end besparelser, fordi aktivitetsniveauet opretholdes. Besparelser rammer derimod ofte »kødet« i stedet for »fedtet«.

Opnåeligt provenu ved privatiseringer

Det er meget svært at foretage en tilnærmelsesvis præcis vurdering af de forskellige privatiseringsforslags provenu, idet der ikke foreligger konkrete værdifastsættelser af de offentlige aktiviteter. Men **Fremskridtspartiet** har det grundsynspunkt, at de forslåede privatiseringer bør gennemføres, på trods af den usikre værdifastsættelse.

Statens situation er i den forbindelse ikke forskellig fra en virksomheds beslutning om, at sende et produkt på markedet; den ved ikke på forhånd om produktet kan afsættes og til hvilken pris.

Staten må derfor ligesom virksomheden udbyde sine opgaver til salg, og derefter søge at opnå det størst mulige provenu. Under et offensivt frasalg af offentlige aktiviteter, vil der sagtens kunne opnås et provenu på de 25-30 mia. kr., over de første 2-3 år.

For at forstå privatiseringens bidrag som finansieringskilde er det nødvendigt at understrege, at der ikke er tale om en entydig metode. Teknisk set er der tale om et utal af metoder, men i denne sammenhæng behandles kun tre former; total-privatisering, frasalg af aktie- og ejendomsbesiddelser og endelig udlicitering.

Total-privatisering

Den mest direkte form for privatisering er et regulært salg af statslige institutioner og virksomheder. Som eksempel kan nævnes salget af Statsanstalten for Livsforsikring, som blev afhændet til Baltica i 1990, og indbragte statskassen 4,2 mia. kr.

Denne total-privatisering behøver dog ikke blive et isoleret tilfælde. Der eksisterer en lang række offentlige institutioner, som kan privatiseres efter tilsvarende mønster.

I den kommunale sektor findes en række virksomheder, der fungerer som fælles-kommunale selskaber. Det gælder f.eks. Kommunekemi A/S, Kommunernes gensidige forsikringselskab, Tarco A/S, Kommunedata A/S, Kommunal Leasing A/S.

I de enkelte kommuner optræder også en lang række aktiviteter, som i fuld form kan overlades til private virksomheder. Det drejer sig f.eks. om el-, vand- og varmforsyning, biografer, campingpladser, haller, havne, konferencefaciliteter, vandlande, golfbaner, rensningsanlæg osv.

I den statslige sektor er der lignende privatiseringsmodne aktiviteter. Det drejer sig bl.a. om følgende institutioner:

- ◆ Statens Planteavlsvforsøg
- ◆ Statens Husdyrbrugsvforsøg
- ◆ Statens Jordbrugstekniske forsøg
- ◆ Statens forstlige forsøgsvæsen
- ◆ Fiskeriministeriets forsøgslaboratorium
- ◆ Kort- og Matrikelstyrelsen
- ◆ Statshavnene
- ◆ Forbrugerrådet
- ◆ Statens Byggeforskningsinstitut
- ◆ Statens Bilinspektion
- ◆ Retsinformation